

MdR, Jazzgeschiedenis 616. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 19, Altsaxofonisten, deel 1. Cannonball Adderley was 8 jaar jonger dan Charlie Parker. Die overleed 12 maart 1955, even later werd in Greenwich Village, zuid-Manhattan, NYC, op 15 Barrow Street de jazz nightclub Café Bohemia geopend. Bassist Oscar Pettiford was ingehuurd om over de muziek te gaan, weer even later kwamen er twee broers uit Florida binnenlopen, wilden en mochten meespelen, en hadden het gemaakt. Niemand had ooit van Julian en Nat Adderley gehoord. Julian Edwin werd 15 september 1928 geboren, Nathaniel op 25 november 1931. Tampa, Florida. Julian begon in '41 met trompet, maar koos in '43 voor de altsaxofoon. Nat begon met trompet in '45, verruilde die voor een cornet in '51. Allebei gingen ze naar de Florida A & M, haalden daar hun muziekgraad, waarna Julian les ging geven aan een openbare school in Fort Lauderdale. Hij was van 1950 tot '53 in militaire dienst, maar studeerde met Nat aan de Naval School of Music, om daarna weer les te gaan geven. Was het de dood van Parker die de impuls gaf? Het is wel erg toevallig: Parker dood, Julian naar New York, speelt even mee in Café Bohemia, krijgt van Bob Shad een EmArcy-contract zonder dat de man hem gehoord heeft. En Nat in zijn kielzog. Vanwege zijn eetlust werd Julian in Tampa 'Cannibal' genoemd, kannibaal, het werd snel verbasterd tot Cannonball, kanonskogel, en dat sloeg óók aardig op zijn figuur. Cannonball kwam 26 juni 1955 al op de plaat omdat producer Ozzie Cadena de Bohemia band olv. drummer Kenny Clarke opnam, met Cannonball en Nat als gasten. Donald Byrd-trompet, Jerome Richardson-tenorsaxofoon, Horace Silver-piano, Paul Chambers-bas. Het boek 'Hear me talkin' to ya' was net uit, het eerste met de verhalen van de musici zelf, Cannonball en Nat gaven een blues die titel. "Hear me talkin' to ya".

CD

4 - 9:06 - Savoy ZD 70816

Kenny Clarke: Hear me talkin' to ya (Julian + Nat Adderley)

"Hear me talkin' to ya" van Cannonball en Nat Adderley, voor Savoy in NYC, 26 juni 1955. Donald Byrd-trompet, laatste solist, Nat Addeley-cornet, tussen de soli van Cannonball Addley-^{er} alt-saxofoon, Jerome Richardson-tenorsaxofoon, geen solo. Ritme-sectie: Horace Silver-piano, Paul Chambers-bas, Kenny Clarke-drums en leider. Uit de LP 'Bohemia after dark', nu Savoy CD, en gecombineerd met de tweede Cannonball LP: 'Presenting "Cannonball"', onder de titel 'Spontaneous Combustion'. Die is van 14 juli, zonder Byrd en Richardson, nu Hank Jones-piano. In de jaren vijftig en zestig was onder musici 'zullen we iets drinken': Let's have a taste, of zoals hier een kleintje: "A little taste".

zelfde CD Cannonball Adderley: A little taste (Cannonball Adderley)
9 - 5:06 - idem

"A little taste" van Cannonball Adderley. 14 juli 1955 voor Savoy in NYC: Nat Adderley-cornet, Cannonball Adderley-alt-saxofoon, Hank Jones-piano, Paul Chambers-bas, Kenny Clarke-drums. Deze platen verschenen NA dat Cannonball zijn EmArcy-contract had, de eerste session voor dat label was op 21 juli, voor de LP die simpel Julian 'Cannonball' Adderley heette. De tien stukken werden in drie sessions gedaan, met kleine veranderingen in de bezetting, De eerste: Nat Adderley-cornet, Jimmy Cleveland-trombone, Cannonball Adderley-alt, Jerome Richardson-tenor-saxofoon en fluit, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Williams-piano, en nog steeds Paul Chambers-bas, Kenny Clarke-drums. De arrangementen werden geschreven door Quincy Jones, ~~en~~ dit ^{stuk} is van Jerry Jones "Hurricane Connie".

plaat 1 Cannonball Adderley: Hurricane Connie (Jerry Jones)
2/1 - 4:15 - EmArcy MG 36043

"Hurricane Connie", 21 juli 1955. Gaan we naar 29 juli toen trombonist J.J. Johnson in de plaats van Jimmy Cleveland kwam. Dit stuk is van Cannonball en Jerry Jones: "Cannonball".

zelfde Cannonball Adderley: Cannonball (Cannonball Adderley, Jerry Jones)
1/1 - 4:13 - idem

Cannonball
"~~Hurricane Connie~~" van 29 juli. Bij de derde en laatste session voor deze EmArcy-LP, de eerste van Cannonball Adderley als leider, was Max Roach de drummer i.p.v. Kenny Clarke. Een stuk van Quincy Jones met als uitgangspunt de intro van "Parker's mood" van Charlie Parker: "Fallen feathers".

zelfde

Cannonball Adderley: Fallen feathers (Quincy Jones)
2/4 - 3:43 - idem

"Fallen feathers", voor EmArcy in NYC, 5 augustus 1955, Nat Adderley-cornet, J.J. Johnson-trombone, Cannonball Adderley-alt, Jerome Richardson-tenor, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Williams-piano, Paul Chambers-bas, Max Roach-drums. Cannonball Adderley, de altsaxofoon spelende muzikleraar uit Florida, veroverde moeiteloos New York, plaatste zich stevig in de jazzscene, met een wel aan Charlie Parker verwante muziek, maar deze was veel minder heavy, lichtvoetiger, niet getormenteerd, en leek zo moeiteloos te ~~zijn~~^{zijn}. Bovendien was Cannonball aimabel, open en makkelijk in zijn sociale contacten. Er kon niets mis gaan. Meer de volgende keer, dit was Jazzgeschiedenis 616, MdR.

Quincy Jones -
arrangementen.

0 0 0 0 0

Mr, Jazzgeschiedenis 616. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 19, Altsaxofonisten, deel 1. Cannonball Adderley was 8 jaar jonger dan Charlie Parker. Die overleed 12 maart 1955, even later werd in Greenwich Village, zuid-Manhattan, NYC, op 15 Barrow Street de jazz nightclub Café Bohemia geopend. Bassist Oscar Pettiford was ingehuurd om over de muziek te gaan, weer even later kwamen er twee broers uit Florida binnenlopen, wilden en mochten meespelen, en hadden het gemaakt. Niemand had ooit van Julian en Nat Adderley gehoord. Julian Edwin werd 15 september 1928 geboren, Nathaniel op 25 november 1931. Tampa, Florida. Julian begon in '41 met trompet, maar koos in '43 voor de altsaxofoon. Nat begon met trompet in '45, verruilde die voor een cornet in '51. Allebei gingen ze naar de Florida A & M, haalden daar hun muziekgraad, waarna Julian les ging geven aan een openbare school in Fort Lauderdale. Hij was van 1950 tot '53 in militaire dienst, maar studeerde met Nat aan de Naval School of Music, om daarna weer les te gaan geven. Was het de dood van Parker die de impuls gaf? Het is wel erg toevallig: Parker dood, Julian naar New York, speelt even mee in Café Bohemia, krijgt van Bob Shad een EmArcy-contract zonder dat de man hem gehoord heeft. En Nat in zijn kielzog. Vanwege zijn eetlust werd Julian in Tampa 'Cannibal' genoemd, kannibaal, het werd snel verbasterd tot Cannonball, kanonskogel, en dat sloeg óók aardig op zijn figuur. Cannonball kwam 26 juni 1955 al op de plaat omdat producer Ozzie Cadena de Bohemia band olv. drummer Kenny Clarke opnam, met Cannonball en Nat als gasten. Donald Byrd-trompet, Jerome Richardson-tenorsaxofoon, Horace Silver-piano, Paul Chambers-bas. Het boek 'Hear me talkin' to ya' was net uit, het eerste met de verhalen van de musici zelf, Cannonball en Nat gaven een blues die titel. "Hear me talkin' to ya".

CD

4 - 9:06 - Savoy ZD 70816

Kenny Clarke: Hear me talkin' to ya (Julian + Nat Adderley)

~~Uit de LP 'Bohemia After Dark'~~

"Hear me talkin' to ya" van Cannonball en Nat Adderley, voor Savoy in NYC, 26 juni 1955. Donald Byrd-trompet, laatste solist, Nat Adderley-cornet, tussen de soli van Cannonball Adderley- alt-saxofoon, Jerome Richardson-tenorsaxofoon, geen solo. Ritme- sectie: Horace Silver-piano, Paul Chambers-bas, Kenny Clarke- drums en leider. Uit de LP 'Bohemia after dark', nu Savoy CD, en gecombineerd met de tweede Cannonball LP: 'Presenting "Cannonball"', onder de titel 'Spontaneous Combustion'. Die is van 14 juli, zonder Byrd en Richardson, nu Hank Jones-piano. In de jaren vijftig en zestig was onder musici 'zullen we iets drinken': Let's have a taste, of zoals hier een kleintje: "A little taste".

zelfde CD Cannonball Adderley: A little taste (Cannonball Adderley)
9 - 5:06 - idem

"A little taste" van Cannonball Adderley. 14 juli 1955 voor Savoy in NYC: Nat Adderley-cornet, Cannonball Adderley-altsaxofoon, Hank Jones-piano, Paul Chambers-bas, Kenny Clarke-drums. Deze platen verschenen NA dat Cannonball zijn EmArcy-contract had, de eerste session voor dat label was op 21 juli, voor de LP die simpel Julian 'Cannonball' Adderley heette. De tien stukken werden in drie sessions gedaan, met kleine veranderingen in de bezetting. De eerste: Nat Adderley-cornet, Jimmy Cleveland-trombone, Cannonball Adderley-alt, Jerome Richardson-tenorsaxofoon en fluit, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Williams-piano, en nog steeds Paul Chambers-bas, Kenny Clarke-drums. De arrangementen werden geschreven door Quincy Jones, ~~en~~ dit stuk is van Jerry Jones "Hurricane Connie".

plaat 1 Cannonball Adderley: Hurricane Connie (Jerry Jones)
2/1 - 4:15 - EmArcy MG 36043

"Hurricane Connie", 21 juli 1955. Gaan we naar 29 juli toen trombonist J.J. Johnson in de plaats van Jimmy Cleveland kwam. Dit stuk is van Cannonball en Jerry Jones: "Cannonball".

zelfde Cannonball Adderley: Cannonball (Cannonball Adderley, Jerry Jones)
1/1 - 4:13 - idem

Cannonball

"~~Hurricane Connie~~" van 29 juli. Bij de derde en laatste session voor deze EmArcy-LP, de eerste van Cannonball Adderley als leider, was Max Roach de drummer i.p.v. Kenny Clarke. Een stuk van Quincy Jones met als uitgangspunt de intro van "Parker's mood" van Charlie Parker: "Fallen feathers".

zelfde

Cannonball Adderley: Fallen feathers (Quincy Jones)
2/4 - 3:43 - idem

"Fallen feathers", voor EmArcy in NYC, 5 augustus 1955, Nat Adderley-cornet, J.J. Johnson-trombone, Cannonball Adderley-alt, Jerome Richardson-tenor, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Williams-piano, Paul Chambers-bas, Max Roach-drums.
Cannonball Adderley, de altsaxofoon spelende muzikleraar uit Florida, veroverde moeiteloos New York, plaatste zich stevig in de jazzscene, met een wel aan Charlie Parker verwante muziek, maar deze was veel minder heavy, lichtvoetiger, niet getormenteerd, en ~~leek~~ leek zo moeiteloos te ^{spelen} ~~spelen~~. Bovendien was Cannonball aimabel, open en makkelijk in zijn sociale contacten. Er kon niets mis gaan. Meer de volgende keer, dit was Jazzgeschiedenis 616, MdR.

 Quincy Jones -
arrange met etc.

0 0 0 0 0